

Protocol voor de toetsing van certificatieschema's aan de Nederlandse duurzaamheidseisen voor vaste biomassa

Versie 1.0

Juli 2017

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	- 2 -
1.1	Achtergrond en doel van het toetsingsprotocol	- 2 -
1.2	Wettelijk kader	- 2 -
1.3	Positionering van en communicatie vanuit de adviescommissie.....	- 3 -
1.4	Hoe tonen bedrijven de duurzaamheid aan?.....	- 3 -
1.5	Totstandkoming en beheer van het toetsingsprotocol.....	- 4 -
1.6	Opbouw toetsingsprotocol.....	- 4 -
2	Toetsingsprocedure voor certificatieschema's	- 5 -
2.1	Samenvatting toetsingsprocedure bij de adviescommissie	- 5 -
2.2	Wie komen in aanmerking voor toetsing?	- 6 -
2.3	Aanvraag van de goedkeuring van een schema	- 6 -
2.4	De verschillende stappen van de toetsingsprocedure	- 7 -
3	Toetsingsmethode en betekenis voor SDE+	- 10 -
3.1	Principes, duurzaamheidseisen en toelichting.....	- 10 -
3.2	Oordeel van de adviescommissie per duurzaamheidseis	- 10 -
3.3	De reikwijdte van het certificatieschema.....	- 11 -
3.4	Betekenis voor de toekenning van SDE+ subsidie.....	- 12 -
4	Procedure wijzigingen in goedgekeurde schemadocumenten.....	- 13 -
4.1	Wijzigingen in schemadocumenten en versiebeheer	- 13 -
4.2	Goedkeuren van gewijzigde versies van certificatieschema's	- 13 -
	Bijlage I: Principes, duurzaamheidseisen en beheerseisen.....	- 14 -
	Principes (P) en duurzaamheidseisen (genummerd)	- 14 -
	Beheerseisen	- 17 -
	Bijlage II: Toelichting op de duurzaamheidseisen	- 18 -

1 Inleiding

1.1 Achtergrond en doel van het toetsingsprotocol

In september 2013 sloten meer dan veertig Nederlandse overheden, bedrijven en maatschappelijke organisaties het Nationale energieakkoord voor duurzame groei met daarin afspraken over het bereiken van doelstellingen voor een duurzamer energiegebruik in 2020 en 2023. Bio-energie speelt een belangrijke rol bij het behalen van deze doelstellingen. Voor het grootschalig gebruik van biomassa voor bij- en meestook werd afgesproken dat duurzaamheidseisen zouden worden geformuleerd voor het bosbeheer en klimaataspecten zoals broeikasgasemissies, koolstofschuld en de indirecte verandering van landgebruik.

In 2014 heeft een werkgroep met vertegenwoordigers van energiebedrijven, milieuorganisaties en de overheid de eisen verder uitgewerkt in duurzaamheidseisen in de vorm van principes en criteria die in 2015 voor het eerst zijn opgenomen als voorwaarde bij de subsidieregeling SDE+ voor bij- en meestook en industriële stoom uit houtpellets. Om aan te tonen dat ze aan de gestelde duurzaamheidseisen voldoen, kunnen bedrijven gebruik maken van biomassa die gecertificeerd is volgens een certificatieschema. In dit toetsingsprotocol staat beschreven hoe de Adviescommissie Duurzaamheid Biomassa voor Energietoepassingen (in het vervolg van dit document “commissie” of “adviescommissie”) certificatieschema’s toetst aan de Nederlandse duurzaamheidseisen voor vaste biomassa.

N.B. Het toetsingsprotocol moet niet worden verward met het [verificatieprotocol](#) dat door RVO is opgesteld, dat gebruikt wordt voor aantonen van duurzaamheid via verificatie en dat ook gebruikt kan worden tijdens de overgangsperiode voor het ingaan van de wettelijke regeling in 2018 (zie ook paragraaf 1.4).

1.2 Wettelijk kader

In het nog te publiceren besluit *Conformiteitsbeoordeling duurzame vaste biomassa voor energietoepassingen* onder de Wet milieubeheer wordt de systeemverantwoordelijkheid van de overheid geregeld voor de borging van de duurzaamheid van de gebruikte biomassa. Binnen dit systeem zal de beoordeling van de duurzaamheid plaatsvinden overeenkomstig een privaat (norm)document. Dat is een door de Minister van Economische Zaken goedgekeurd certificatieschema of een aangewezen verificatieprotocol. De duurzaamheidseisen die van toepassing zijn op certificatieschema’s en die eerder in de SDE+ regeling stonden, worden opgenomen in de *Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen*. In deze regeling zijn ook beheerseisen voor de certificatieschema’s geformuleerd. Deze duurzaamheids- en beheerseisen zijn overgenomen in bijlage I van dit toetsingsprotocol. In bijlage II zijn toelichtingen op de duurzaamheidseisen opgenomen.

Daarnaast zal de minister op grond van het besluit de conformiteitsbeoordelingsinstanties erkennen die de certificaten van goedgekeurde schema’s of verklaringen op grond van het aangewezen verificatieprotocol mogen verstrekken. Dit betekent in de praktijk dat enkel conformiteitsbeoordelingsinstanties die erkend zijn door de minister mogen controleren of de duurzaamheid van de biomassa voldoende is aangetoond. Accreditatie door de Raad voor Accreditatie (of gelijkwaardig) van de betreffende conformiteitsbeoordelingsinstantie is hierbij een voorwaarde.

1.3 Positionering van en communicatie vanuit de adviescommissie

De adviescommissie is ingesteld via een instellingsbesluit en heeft een onafhankelijke positie. De leden nemen op persoonlijke titel zitting in de commissie. De commissie brengt alleen advies uit als daar door de minister van Economische Zaken (EZ) om is verzocht.

Het secretariaat van de commissie is ter beschikking gesteld door de minister en ondergebracht bij RVO.nl.

De commissie is onafhankelijk en neemt geen deel aan publieke debatten. De commissie werkt in opdracht van de minister van EZ en heeft als primaire doelgroep de beheerders van de certificatieschema's waarover zij een advies voorbereidt en de stakeholders die over deze certificatieschema's externe inbreng leveren. De commissie communiceert niet actief naar anderen, met uitzondering van de website van de commissie waarop zij onder andere haar werkwijze en haar adviezen en stakeholderrapporten publiek maakt.

De commissie publiceert haar adviezen en stakeholderrapporten over een bepaald certificatieschema op de website van de commissie nadat de minister van EZ over dat certificatieschema een besluit tot (al dan niet) goedkeuring heeft genomen en dat besluit in de Staatscourant heeft gepubliceerd.

1.4 Hoe tonen bedrijven de duurzaamheid aan?

Certificatie en verificatie

Voor het verkrijgen van SDE+ subsidie voor de categorieën *bestaande capaciteit voor bij- en meestook*, *nieuwe capaciteit voor meestook* en *ketel industriële stoom uit houtpellets* moeten bedrijven per levering aantonen dat de gebruikte biomassa aan alle gestelde duurzaamheidseisen voldoet. De gestelde duurzaamheidseisen verschillen per biomassacategorie. Bedrijven kunnen gebruik maken van private duurzaamheidsschema's die door de minister voor dit doel zijn goedgekeurd. Dit toetsingsprotocol beschrijft hoe de adviescommissie schema's toetst aan de Nederlandse duurzaamheidseisen en hoe deze toetsing leidt tot een advies aan de minister van EZ. Daarnaast kunnen bedrijven gebruik maken van een verklaring van een daartoe erkende conformiteitsbeoordelingsinstantie op grond van het verificatieprotocol. Om aan te tonen dat aan alle afzonderlijke duurzaamheidseisen is voldaan is ook een combinatie van beide mogelijk.

Areaalniveau en regioniveau

Conform de SDE+ regeling is het voor biomassa afkomstig uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare tijdelijk toegestaan het duurzaam bosbeheer aan te tonen op het niveau van een grotere samenhangende regio waarvan de kleine beheereenheid deel uitmaakt. Dit gebeurt door middel van een zogenaamde *risk based approach*. De verantwoordelijkheid ligt bij het eerste inzamelpunt. In de praktijk is dit vaak de pelletfabriek ("pellet mill"). Dit is in geval van een *risk based approach* vaak ook de eerste (gecertificeerde) schakel in de handelsketen (chain of custody). Voor beheereenheden groter dan 500 hectare begint de handelsketen altijd bij de bosbeheereenheid. In beide gevallen moeten bedrijven aantonen dat aan alle duurzaamheidseisen is voldaan. De adviescommissie kan schema's zowel toetsen voor het niveau van de bosbeheereenheid als voor het regioniveau met gebruik van een *risk based approach*. De commissie gebruikt voor het toetsen van een schema met een *risk based approach* de methode en de vijf processtappen uit hoofdstuk 8 van het [verificatieprotocol](#).

1.5 Totstandkoming en beheer van het toetsingsprotocol

De werkwijze van de adviescommissie is door de commissie zelf vastgelegd in dit toetsingsprotocol. De duurzaamheidseisen zijn door de rijksoverheid vastgesteld en zijn voor de adviescommissie een uitgangspunt.

Het toetsingsprotocol wordt door de commissie beheerd en kan door haar worden bijgesteld, bijvoorbeeld als gevolg van ervaringen met de eerste toetsingen die de commissie uitvoert.

Bij de totstandkoming van het toetsingsprotocol heeft de adviescommissie dankbaar gebruik gemaakt van de ervaringen van de Toetsingscommissie Inkoop Hout (TPAC) en de input uit de werkgroep met vertegenwoordigers van energiebedrijven, milieuorganisaties en de overheid, ingesteld door de SER in het kader van het energieakkoord, die de duurzaamheidseisen verder heeft uitgewerkt in principes en duurzaamheidscriteria¹.

1.6 Opbouw toetsingsprotocol

In hoofdstuk 2 van dit toetsingsprotocol wordt de toetsingsprocedure van de adviescommissie omschreven, inclusief de individuele stappen die daarbij worden doorlopen en de termijnen die daarvoor gelden. In hoofdstuk 3 wordt de toetsingsmethode (welke scores worden door de commissie gegeven) in meer detail beschreven. In dat hoofdstuk wordt ook vermeld wat er na het werk van de adviescommissie met haar advies wordt gedaan. In hoofdstuk 4 wordt beschreven wat de consequenties (kunnen) zijn van wijzigingen in schemadocumenten van certificatieschema's die door de minister zijn goedgekeurd, en in welke gevallen de adviescommissie over dergelijke wijzigingen advies zal uitbrengen. Hoofdstuk 4 is in deze versie 1 van het toetsingsprotocol nog niet beschikbaar.

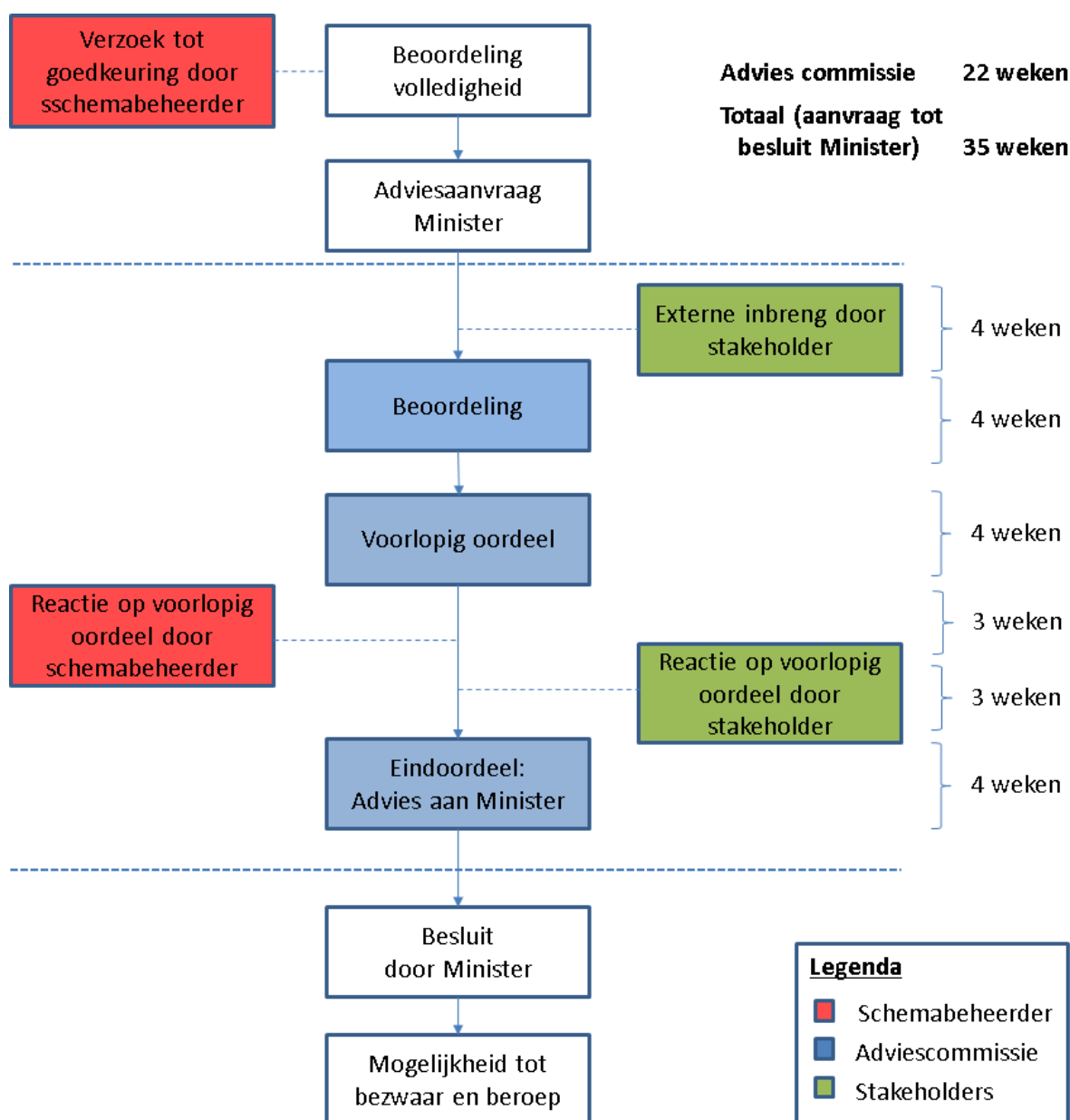
De bijlagen bij dit toetsingsprotocol bevatten de principes, duurzaamheidseisen en beheerseisen en een toelichting op de duurzaamheidseisen.

¹: Bij het vastleggen van de duurzaamheidseisen in het besluit en de regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen wordt er van overheidswege voor gekozen om de term "eisen" te gebruiken in plaats van de term "criteria".

2 Toetsingsprocedure voor certificatieschema's

2.1 Samenvatting toetsingsprocedure bij de adviescommissie

In figuur 1 staat een overzicht van de verschillende stappen die doorlopen worden bij de toetsing van een certificatieschema en het bijbehorende tijdschema. De commissie streeft ernaar om de toetsingsprocedure in maximaal 22 weken te doorlopen. Het resultaat van de toetsing is een advies aan de minister van Economische Zaken waarin staat welke duurzaamheidseisen en welke categorieën biomassa door het schema gedekt worden. Op basis van het advies neemt de Minister een besluit tot goedkeuring van het schema waarin staat voor welke categorieën biomassa en voor welke duurzaamheidseisen het schema door bedrijven gebruikt kan worden voor het aantonen van de duurzaamheid in het kader van de SDE+.

Figuur 1: Samenvatting van de toetsingsprocedure door de adviescommissie

2.2 Wie komen in aanmerking voor toetsing?

Een certificatieschema komt in aanmerking voor toetsing wanneer:

1. Het een wettelijk geregistreerde organisatie betreft met statuten, contactgegevens zoals adres, telefoonnummer, email en website;
2. Relevante documenten van het schema openbaar of onder eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden toegankelijk zijn ;
3. Een vertegenwoordiger van het schema optreedt als schemabeheerder die bevoegd is namens het schema te opereren;
4. De schemabeheerder instemt met de procedures en het tijdschema zoals beschreven in dit protocol.

De schemabeheerder geeft aan voor welke biomassacategorieën het schema getoetst moet worden en voor categorie 2 biomassa (houtige biomassa uit kleine bosbeheereenheden) of de eerste schakel in het handelsketensysteem een bosbeheereenheid is of een eerste inzamelpunt.

Certificatieschema's kunnen een nationaal en/of internationaal bereik hebben. Verwacht wordt dat schema's veelal per land getoetst worden, omdat dan rekening kan worden gehouden met nationale wet- en regelgeving en met nationale versies van schemadocumenten. Bovendien zal biomassa voor energie in de beginfase waarschijnlijk uit een beperkt aantal landen afkomstig zijn. De schemabeheerder geeft daarom ook aan op welk geografisch gebied de toetsing van het schema betrekking heeft. Metasystemen worden niet principieel uitgesloten.

2.3 Aanvraag van de goedkeuring van een schema

Om in aanmerking te komen voor een goedkeuring voor gebruik in het kader van de SDE+ van een certificaat verstrekt door het betreffende schema stuurt de schemabeheerder een ingevuld aanvraagformulier aan RVO.nl. Als onderdeel van deze aanvraag wordt de schemabeheerder gevraagd zelf aan te geven aan welke van de Nederlandse duurzaamheidseisen en beheerseisen wordt voldaan en aan welke onvoldoende of niet wordt voldaan. Hierbij baseert de schemabeheerder zich op de officiële documenten en voorschriften en andere technische documenten van zijn certificatieschema, en waar relevant nationale of regionale wet- en regelgeving.

RVO.nl bevestigt ontvangst van de aanvraag en gaat na of de aanvraag compleet is. Compleet wil onder andere zeggen dat de aanvraag aan alle voorwaarden onder paragraaf 2.2 voldoet. Nadat RVO.nl de aanvraag compleet heeft bevonden kan de Minister de adviescommissie om advies vragen. Deze adviesaanvraag vormt de start van de toetsingsprocedure.

Gedurende de toetsingsprocedure kan de schemabeheerder besluiten de toetsing uit te stellen om bijvoorbeeld aanpassingen aan (delen van) de schemadocumenten door te voeren. De aanvraag van de schemabeheerder blijft dan van kracht evenals de adviesaanvraag van de Minister van EZ aan de adviescommissie.

Bij beperkte wijzigingen in de schemadocumenten, bijvoorbeeld bij een verduidelijking na vragen van de adviescommissie, kan de procedure na de aanpassing worden voortgezet. Bij substantiële wijzigingen wordt de toetsingsprocedure herstart bij het begin (externe inbreng). Of iets een beperkte wijziging is, is ter beoordeling aan de commissie. Meerdere beperkte wijzigingen kunnen door de commissie worden beoordeeld als één substantiële wijziging.

Als de procedure wordt herstart vanaf het begin, dan:

- Vult de schemabeheerder opnieuw de RVO aanvraagformulieren in en geeft – ofwel met track changes in de schemadocumenten ofwel beschrijvend in een separaat document – aan welke wijzigingen in de schemadocumenten zijn doorgevoerd.

- Informeert de commissie het ministerie van EZ over de gewijzigde aanvraag.
- Wordt de ADBE website geactualiseerd (inclusief het plaatsen van de gewijzigde schemadocumenten en het eventuele document waarin is aangegeven welke wijzigingen in de schemadocumenten zijn doorgevoerd).
- Wordt opnieuw gelegenheid gegeven voor 4 weken externe inbreng door stakeholders, waarbij de secretaris van de commissie contact zal opnemen met de stakeholders die al eerder inbreng leverden, en hen zal verzoeken aan te geven of ze hun eerdere inbreng ook op deze nieuwe aanvraag van toepassing laten zijn, of dat ze hun inbreng willen wijzigen (waarmee formeel de oude inbreng op de eerdere aanvraag komt te vervallen).

De adviescommissie kan een verlenging van een tijdsperiode op de website aankondigen wanneer de procedure als gevolg van wijzigingen langer duurt dan de in figuur 1 weergegeven termijn of wanneer meer tijd nodig is om extra informatie te verzamelen en te analyseren. Hierover zullen zowel de aanvrager als de stakeholders die externe inbreng hebben geleverd, geïnformeerd worden.

De schemabeheerder kan op elk moment tijdens de procedure beslissen om de aanvraag tot goedkeuring in te trekken door dit schriftelijk door te geven aan RVO.nl (hetzelfde loket als waar de aanvraag is ingediend). De commissie stelt het op prijs om hiervan een afschrift te ontvangen middels een bericht aan de secretaris. De commissie zal de intrekking bekend maken op haar website en via een kort nieuwsbericht.

2.4 De verschillende stappen van de toetsingsprocedure

In figuur 1 staat een overzicht van de verschillende stappen tijdens de toetsingsprocedure met de maximale doorlooptijd die voor de betreffende stap staat. Hieronder volgt een korte beschrijving van de verschillende stappen.

Externe inbreng (4 weken)

Na de adviesaanvraag van EZ stelt de adviescommissie haar website gedurende een periode van vier weken open voor het leveren van externe inbreng op het certificatieschema waarvoor de commissie de procedure start. Het doel van deze externe inbreng is het vergaren van onderbouwde feiten en ervaringen van stakeholders over het functioneren van het betreffende schema in de praktijk. Om meegenomen te worden in de toetsing en in de latere reactieronde door de stakeholder moet de externe inbreng:

- zich richten op specifiek benoemde duurzaamheids- of beheerseisen;
- onderbouwd worden met verifieerbare bewijzen of bronnen; en
- in het geval van klachten over het functioneren over het schema in de praktijk de klachtenprocedure² bij het betreffende schema hebben doorlopen waarbij de uitkomsten van deze klachtenprocedure worden meegestuurd³.

Indien (een deel van) externe inbreng niet voldoet aan de boven genoemde criteria, dan behoudt de commissie zich het recht voor om de externe inbreng in de verdere toetsingsprocedure niet als externe inbreng te beschouwen. Voor (dit deel van) de externe inbreng zal de commissie de stakeholder dus niet om een reactie op het voorlopig oordeel vragen. In het openbaar te maken rapport over de externe inbreng zal de commissie toelichten waarom (dit deel van) de inbreng van de stakeholder terzijde is gelegd.

²: Afhankelijk van de aard van het commentaar kan dit een klachtenprocedure zijn bij de certificaathouder, certificerende instelling of schemabeheerder.

³: Wanneer de stakeholder aan kan tonen dat een klachtenprocedure niet mogelijk was of wanneer de klachtenprocedure nog niet is afgerond kan de adviescommissie de informatie toch in overweging nemen.

De start van de gelegenheid om externe inbreng te leveren, wordt aangekondigd op de [website van de adviescommissie](#) en via een nieuwsbericht dat wordt verstuurd aan iedereen die zich daarvoor via de website van de adviescommissie heeft aangemeld. Schemabeheerders en stakeholders kunnen ook via hun eigen communicatiemiddelen (website, nieuwsbrieven) stakeholders wijzen op de mogelijkheid om inbreng te leveren. De inbreng dient geleverd te worden via een reactieformulier dat beschikbaar zal zijn via de website van de adviescommissie.

Contactgegevens van de stakeholders zullen altijd bij de commissie bekend moeten zijn zodat om een nadere toelichting gevraagd kan worden. Samen met het concepteindoordeel rapporteert de commissie hoe de input van stakeholders is meegenomen om te komen tot dit eindoordeel. In dit rapport worden de stakeholders die inbreng hebben geleverd bij naam genoemd, tenzij zij hebben verzocht om in dit openbare rapport anoniem te blijven.

Toetsing door de adviescommissie (4 weken)

De toetsing vindt op twee manieren plaats: op basis van de aangeleverde schemadocumenten en aan praktijkervaringen. Voor de eerste manier worden alle relevante schemadocumenten gebruikt samen met relevante wet- en regelgeving waarnaar in de aanvraag gerefereerd wordt door de schemabeheerder. De eigen inschatting door de schemaeigenaar vormt een belangrijke informatiebron voor dit deel van de toetsing. Voor de praktijkervaringen is bij de toetsing de inbreng van externe stakeholders een belangrijke informatiebron om na te gaan hoe het schema doorwerkt in de praktijk. Daarnaast kan gebruik gemaakt worden van auditrapporten die door de schemabeheerder of door externen aan de commissie zijn toegezonden.

Voorlopig oordeel door de commissie (4 weken)

Op basis van de eerste toetsing komt de commissie met een voorlopig oordeel over het certificatieschema. Dit voorlopig oordeel beschrijft voor alle Nederlandse duurzaamheids- en beheerseisen in welke mate het schema de eisen dekt. Dit wordt uitgedrukt in één van de volgende beoordelingen (zie tabel 1 onder paragraaf 3.2 voor een uitgebreidere toelichting).

Oordeel	Betekenis oordeel en gevolgen voor aantonen van duurzaamheid
0	Duurzaamheids- of beheerseis wordt niet of onvoldoende gedekt, verificatie nodig
1	Duurzaamheids- of beheerseis wordt deels gedekt daarom aanvullende verificatie nodig voor volledige dekking
2	Duurzaamheids- of beheerseis wordt deels gedekt maar achterliggende doelstelling wordt voldoende gehaald
3	Duurzaamheids- of beheerseis wordt volledig gedekt
n.a.	Duurzaamheids- of beheerseis is niet van toepassing voor dit schema (in dit land)
c.o.	Duurzaamheids- of beheerseis wordt op andere wijze gedekt (bijvoorbeeld door wet- en regelgeving)

De commissie stuurt het voorlopig oordeel aan de schemabeheerder voor commentaar. Dit kan gepaard gaan met een verzoek om aanvullende informatie.

Reactie door schemabeheerder op voorlopig oordeel (3 weken)

Na het voorlopig oordeel door de adviescommissie krijgt de schemabeheerder de mogelijkheid te reageren op dit voorlopig oordeel en de wijze waarop de externe inbreng door stakeholders is meegenomen. Daarnaast voldoet de schemabeheerder aan eventuele verzoeken van de adviescommissie om aanvullende informatie. Voor de duurzaamheids- of beheerseisen waaraan het schema niet voldoet kan de schemabeheerder aangeven of het schema wordt aangepast. Indien een schema wordt aangepast dan zal –indien sprake is van een substantiële aanpassing– de procedure

voor dit schema worden hervat bij het begin van de toetsingsprocedure. In dat geval wordt er opnieuw gelegenheid gegeven voor externe inbreng. De commissie beslist wanneer sprake is van een substantiële aanpassing. De consequentie hiervan kan zijn dat de adviescommissie langer dan 22 weken nodig heeft om tot een advies aan de minister van EZ te komen. Dit zal worden gecommuniceerd via de website en direct aan de schemabeheerder en stakeholders die externe inbreng hebben geleverd.

Reactie door stakeholders op het voorlopig oordeel (3 weken)

Na de reactie op het voorlopig oordeel door de schemabeheerders en voorafgaand aan het vormen van het eindoordeel zal de adviescommissie haar concept oordeel over de externe inbreng door stakeholders voorleggen aan iedere afzonderlijke stakeholder die externe inbreng heeft ingezonden. Het concept oordeel waar een stakeholder die externe inbreng heeft ingezonden op kan reageren, betreft (a) de conceptreactie van de commissie op de externe inbreng van de stakeholder en (b) het gedeelte van het voorlopig oordeel dat gaat over de duurzaamheids- en/of beheerseisen waarop de externe inbreng van de stakeholder betrekking heeft. Op beide onderdelen (a) en (b) kan door de stakeholder een reactie worden gegeven die zal worden meegenomen bij het vormen van het eindoordeel.

De adviescommissie zal, op het moment dat ze haar advies over een certificatieschema openbaar maakt, ook een rapport over de externe inbreng plus een reactie van de adviescommissie op die inbreng publiceren. Indien gewenst kunnen stakeholders die inbreng hebben geleverd in deze rapportage anoniem blijven.

Eindoordeel door de commissie en advies aan de minister (4 weken)

Nadat de schemabeheerder alle aanvullende informatie voor het eindoordeel heeft aangeleverd wordt deze door de commissie beoordeeld, daarbij de inbreng van stakeholders in overweging nemende. Indien nodig doet de commissie nader onderzoek⁴. Vervolgens komt de commissie met een eindoordeel over het schema. In dit eindoordeel staat voor alle afzonderlijke wettelijke duurzaamheidseisen beschreven in hoeverre het schema de betreffende eisen dekt. Daarnaast geeft de commissie aan voor welke biomassacategorieën het schema gebruikt kan worden.

De schemabeheerder kan hierop besluiten het schema terug te trekken uit de toetsingsprocedure. In dat geval zal het resultaat van de toetsing niet openbaar gemaakt worden. De adviescommissie zal bekend maken dat het schema is teruggetrokken.

De adviescommissie stuurt het advies met een begeleidende brief aan de minister van EZ. In de begeleidende brief kan de adviescommissie reageren op het commentaar van stakeholders op het voorlopig oordeel.

Het advies wordt publiek gemaakt op de website van de adviescommissie nadat de minister een besluit over de aanvraag tot goedkeuring van het certificatieschema publiek heeft gemaakt.

⁴: Wanneer de aangeboden informatie onvoldoende is om tot een goed oordeel te komen kan de commissie aanvullende informatie halen door bijvoorbeeld experts om commentaar te vragen of door een veldonderzoek. Een veldonderzoek wordt niet gefaciliteerd door de schemabeheerder om de onafhankelijkheid te garanderen.

3 Toetsingsmethode en betekenis voor SDE+

3.1 Principes, duurzaamheidseisen en toelichting

De duurzaamheidseisen bestaan uit principes die zijn uitgewerkt in onderliggende duurzaamheidseisen. In de principes staan de essentiële regels of uitgangspunten die samen de duurzaamheid en de borging definiëren. In de duurzaamheidseisen staat op welke wijze beoordeeld kan worden of aan een principe wordt voldaan. Waar nodig worden duurzaamheidseisen verduidelijkt met een toelichting.

In bijlage I zijn de principes en duurzaamheidseisen vermeld. In deze bijlage staan ook de beheerseisen vermeld. Deze duurzaamheids- en beheerseisen zijn een uitgangspunt voor de commissie: de commissie zal haar toetsingen tegen de in bijlage I genoemde duurzaamheids- en beheerseisen uitvoeren. In bijlage II is voor enkele duurzaamheidseisen een nadere toelichting opgenomen.

3.2 Oordeel van de adviescommissie per duurzaamheidseis

Onderdeel van het advies van de adviescommissie aan de minister van EZ is een oordeel per duurzaamheidseis afhankelijk van de reikwijdte van het betreffende certificatieschema. Het oordeel bestaat uit een score. In tabel 1 staan de scores die de commissie per eis kan toekennen met een toelichting.

Score	Betekenis	Toelichting
0	De betreffende duurzaamheidseis wordt niet of onvoldoende door het certificatieschema geadresseerd. Aanvullende verificatie is nodig voor de gehele duurzaamheidseis.	
1	De duurzaamheidseis wordt gedeeltelijk door het certificatieschema geadresseerd. Aanvullende verificatie is nodig op die elementen die niet worden geadresseerd.	Er zijn verschillende samengestelde eisen. Duurzaamheidseis 7.4 vraagt bijvoorbeeld dat bij plantages de voorkeur wordt gegeven aan inheemse soorten én dat een deel van de plantage zich kan ontwikkelen tot natuurlijk bos. In sommige gevallen dekt het schema maar één van de twee eisen. Voor de andere is dan aanvullende verificatie nodig.
2	De duurzaamheidseis wordt grotendeels door het certificatieschema geadresseerd. Aanvullende verificatie is niet nodig.	
3	De duurzaamheidseis wordt volledig door het certificatieschema geadresseerd.	
n.a.	De duurzaamheidseis is <i>niet van toepassing</i> voor dit certificatieschema (in dit land). Aanvullende verificatie niet nodig.	Niet elk certificatieschema biedt bijvoorbeeld de mogelijkheid voor groepscertificering, de criteria voor groepscertificering zijn dan niet van toepassing.

c.o.	De duurzaamheidseis wordt niet door het certificatieschema, maar op <i>andere wijze geadresseerd</i> , bijvoorbeeld door lokale of nationale wetgeving. Aanvullende verificatie niet nodig.	Veel nationale certificatieschema's hebben bepaalde eisen niet opgenomen als deze al door nationale of lokale wetgeving worden gedekt. Dit geldt bijvoorbeeld voor duurzaamheidseis 8.7 over chemicaliën. Het is hierbij wel belangrijk dat een land goed scoort op de Corruption Perception Index, zodat de handhaving en naleving van wetgeving goed geregeld is.
?	Onduidelijk of de duurzaamheidseis door het certificatieschema wordt geadresseerd. Aanvullende verificatie is nodig.	Onderdeel van de toetsingsprocedure is het verkrijgen van externe inbreng door stakeholders. Via haar website ontvangt de adviescommissie informatie over de praktijk. Soms is het niet mogelijk te verifiëren (binnen de gestelde termijn) of er sprake is van misstanden in de praktijk of niet. In dat geval kan de adviescommissie een vraagteken scoren en is aanvullende verificatie noodzakelijk.

Tabel 1: door de adviescommissie gehanteerde scores bij het eindoordeel met een toelichting

3.3 De reikwijdte van het certificatieschema

In de regeling staat welke principes met de onderliggende duurzaamheidseisen gelden voor verschillende biomassacategorieën zoals weergegeven in onderstaande tabel 2.

Duurzaamheidseisen	Broeikasgas-emissie	Bodem-beheer	Koolstof en verandering landgebruik	Duurzaam bosbeheer	Handelsketen-systeem
Categorie					
1. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan of gelijk aan 500 ha	P1		P3-P5	P6-P11	P12-P13
2. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha	P1		P3-P4	P6-P11	P12-P13
3. Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	P1	P2			P12-P13
4. Agrarische reststromen	P1	P2			P12-P13
5. Biogene rest- en afvalstromen	P1				P12-P13

Tabel 2: Biomassacategorieën met de daarop van toepassing zijnde principes met onderliggende (in bijlage I vermelde) duurzaamheidseisen

In het advies geeft de commissie per biomassacategorie aan welke duurzaamheidseisen in welke mate gedekt zijn. Bij houtige biomassa uit kleine bosbeheereenheden (categorie 2) geeft de commissie aan of het certificaat ook voor het aantonen op regioniveau met een *risk based approach* gebruikt kan worden.

3.4 Betekenis voor de toekenning van SDE+ subsidie

De Minister van Economische Zaken besluit – nadat hij het advies van de adviescommissie duurzaamheid vaste biomassa voor energietoepassingen heeft ontvangen – over goedkeuring van het certificatieschema. Daarbij besluit de minister voor welke duurzaamheidseisen en voor welke biomassa categorieën het schema wordt goedgekeurd. Dit besluit wordt in de Staatscourant openbaar gemaakt. Deze informatie (naam certificatieschema plus de duurzaamheidseisen en de categorieën biomassa waarvoor de goedkeuring geldt) wordt ook op de website van RVO gepubliceerd.

Deze goedkeuringen gelden voor onbepaalde tijd. Daarbij is van belang hoe met wijzigingen van goedgekeurde schemadocumenten wordt omgegaan, zie hoofdstuk 4 (in deze versie nog niet beschikbaar).

Vervolgens kunnen bedrijven met een SDE+ beschikking voor bij- en meestook in kolencentrales of voor de productie van industriële stoom uit houtpellets deze certificatieschema's gebruiken om de duurzaamheid van biomassa aan te tonen en daarmee SDE+ subsidie ontvangen. Mogelijk zijn certificatieschema's niet voor alle duurzaamheidseisen goedgekeurd, in dat geval moeten meerdere schema's worden gebruikt en/of moet het voldoen aan de additionele, niet door certificatieschema's afgedekte duurzaamheidseisen worden aangetoond middels verificatie op basis van het verificatieprotocol. Dit verificatieprotocol wordt formeel van kracht nadat de regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen in werking treedt.

In 2017 en begin 2018 geldt een overgangsregime dat is omschreven in het te publiceren besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen. Hierin speelt de huidige versie van het verificatieprotocol een prominente rol. De huidige versie van het verificatieprotocol is [hier](#) te vinden.

4 Procedure wijzigingen in goedgekeurde schemadocumenten

Aan de teksten voor hoofdstuk 4 wordt nog gewerkt.

4.1 Wijzigingen in schemadocumenten en versiebeheer

Aan deze tekst wordt nog gewerkt.

4.2 Goedkeuren van gewijzigde versies van certificatieschema's

Aan deze tekst wordt nog gewerkt.

Bijlage I: Principes, duurzaamheidseisen en beheerseisen

Principes (P) en duurzaamheidseisen (genummerd)

	<i>Eis voor broeikasgasemissie</i>
P1	Het gebruik van biomassa leidt tot een substantiële reductie van de uitstoot van broeikasgassen, berekend over de gehele keten, in vergelijking met het gebruik van fossiele brandstoffen
1.1	De berekende reductie van CO ₂ eq uitstoot is gemiddeld over een jaar minimaal 70% ten opzichte van de EU referentiewaarde. De gemiddelde uitstoot van CO ₂ eq bedraagt maximaal 56 g CO ₂ eq/MJ voor elektriciteit en 24 g CO ₂ eq/MJ voor warmte. Geen enkele levering van biomassa leidt tot een uitstoot boven de waarde van 74 g CO ₂ eq/MJ voor elektriciteit en 32 g CO ₂ eq/MJ warmte.
	<i>Eis voor bodembeheer bij reststromen uit natuur- en landschapsbeheer en agrarische reststromen</i>
P2	De kwaliteit van de bodem wordt in stand gehouden en waar mogelijk versterkt
2.1	<i>Best practices</i> worden toegepast voor de instandhouding of verbetering van de bodem en de bodemkwaliteit met het oog op de productie of de beheerdoelstellingen zoals deze zijn vastgelegd in een beheerplan.
	<i>Eisen voor koolstof en verandering in landgebruik</i>
P3	Productie van ruwe biomassa leidt niet tot de vernietiging van koolstofreservoirs
3.1	Biomassa is niet afkomstig van structureel gedraineerd land dat op 1 januari 2008 veengebied was, tenzij kan worden aangetoond dat de teelt en het oogsten van deze grondstoffen geen ontwatering van een voorheen niet-ontwaterde bodem met zich meebrengt.
3.2	Biomassa is niet afkomstig van land dat na 1 januari 2008 is geconverteerd van wetlands naar andere of drogere ecosystemen.
3.3	Biomassa is niet afkomstig van productiebossen inclusief houtplantages die na 31 december 1997 zijn aangelegd door middel van conversie van natuurlijke of seminatuurlijke bossen.
P4	Gebruik van biomassa leidt niet tot het ontstaan van een langlopende koolstofschuld.
4.1	De bosbeheereenheid waaruit het hout afkomstig is, wordt beheerd met het oog op het op lange termijn of middellange termijn behouden of vergroten van koolstofvoorraden.
4.2	Biomassa is niet afkomstig van boomstronken tenzij de stronken al om een andere reden dan de hout- of biomassaproductie zijn verwijderd.
4.3	Gemiddeld minder dan de helft van het volume van de jaarlijkse rondhoutproductie uit bossen wordt gebruikt als biomassa voor energieopwekking. Rondhout afkomstig uit productiebossen met een rotatietijd van 40 jaar of minder is vrijgesteld van deze eis.
P5	Biomassaproductie leidt niet tot indirecte verandering van landgebruik (ILUC)
5.1	Bij biomassa die afkomstig is van energieteeltsystemen die na 1 januari 2008 zijn aangelegd, is aangetoond dat er sprake is van een laag risico van indirecte verandering van landgebruik. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare is vrijgesteld van deze eis.
	<i>Eisen voor duurzaam bosbeheer</i>
P6	Relevante internationale, nationale, regionale en lokale wet- en regelgeving wordt nageleefd
6.1	De bosbeheerder heeft het juridische gebruiksrecht op het bos.
6.2	De bosbeheerder voldoet aan alle verplichtingen tot het betalen van belastingen en royalty's.
6.3	Anticorruptie wetgeving wordt nageleefd. Bij gebrek aan anticorruptie wetgeving treft de bosbeheerder andere anticorruptie maatregelen die in verhouding staan tot de schaal en intensiteit van de beheeractiviteiten en het risico op corruptie.
P7	Biodiversiteit wordt in stand gehouden en waar mogelijk versterkt.
7.1	Terreinen met een hoge beschermingswaarde en representatieve gebieden van bostypen die binnen de bosbeheereenheid voorkomen, zijn in kaart gebracht, geïnventariseerd,

	worden beschermd en zo mogelijk versterkt.
7.2	Er zijn maatregelen getroffen voor de bescherming van beschermde en bedreigde planten- en diersoorten en indien van toepassing voor de versterking van de populatie en hun habitat.
7.3	Conversie van bossen binnen de bosbeheereenheid naar andere vormen van grondgebruik, met inbegrip van houtplantages, is niet toegestaan, tenzij deze: - betrekking heeft op een geringe oppervlakte niet groter dan 5% van de oppervlakte van die bosbeheereenheid op de peildatum 1 januari 2008, en - leidt tot duidelijke lange termijnvoordelen voor natuurbehoud, en - geen schade toebrengt aan of bedreiging vormt voor terreinen met een hoge beschermingswaarde.
7.4	In het geval van houtplantages bestaat een voorkeur voor inheemse soorten en het areaal van de houtplantage moet zich opnieuw kunnen ontwikkelen tot natuurlijk bos.
7.5.	De exploitatie van andere bosproducten dan hout, inclusief de producten van jacht en visserij, wordt gereguleerd, gemonitord en gecontroleerd, om de instandhouding van de biodiversiteit binnen de bossen te waarborgen.
P8	De reguleringsfunctie en de kwaliteit, gezondheid en vitaliteit van het bos worden in stand gehouden en waar mogelijk versterkt
8.1	De bodemkwaliteit van de bosbeheereenheid wordt in stand gehouden en zo nodig verbeterd, waarbij bijzondere aandacht uitgaat naar kusten, rivieroeveren, erosiegevoelige gedeelten en hellingen.
8.2	De waterbalans en -kwaliteit van zowel grondwater als oppervlaktewater in de bosbeheereenheid, alsook benedenstrooms buiten de bosbeheereenheid, wordt minimaal behouden en waar nodig verbeterd.
8.3	Belangrijke ecologische cycli, inclusief koolstof- en nutriëntenkringlopen, die in de bosbeheereenheid voorkomen, blijven behouden.
8.4	Onnodige schade aan het ecosysteem wordt voorkomen door toepassing van <i>reduced impact logging</i> en voor de omstandigheden meest geschikte methoden en technieken voor wegenbouw.
8.5	Indien branden worden gebruikt voor het bereiken van beheerdoelstellingen, zoals regeneratie van specifieke boomsoorten, zijn er adequate veiligheidsmaatregelen getroffen.
8.6	Het bosbeheer is gericht op het voorkomen en beheersen van ziekten en plagen voor zover deze een bedreiging vormen voor het natuurlijk kapitaal.
8.7	Het gebruik van chemicaliën is slechts toegestaan indien maximaal gebruik van ecologische processen en duurzame alternatieven ontoereikend blijkt. Het gebruik van pesticiden die door de Wereldgezondheidsorganisatie geclassificeerd zijn als type 1A en 1B en van gechloreerde koolwaterstoffen is niet toegestaan.
8.8	Het ontstaan van anorganisch afval en zwerfvuil wordt voorkomen dan wel verzameld, op de aangegeven plaatsen opgeslagen en op een milieuverantwoorde wijze afgevoerd.
P9	De productiecapaciteit van hout en relevante andere bosproducten dan hout wordt in stand gehouden om de toekomst van de bossen te waarborgen.
9.1	De productiecapaciteit van ieder bostype binnen de bosbeheereenheid wordt in stand gehouden.
9.2	De bosbeheereenheid wordt adequaat beschermd tegen illegale exploitatie van hout en niet-houtige bosproducten, inclusief de producten van jacht en visserij, illegale vestiging van nederzettingen, illegaal landgebruik, illegaal gestichte branden en overige illegale activiteiten.
P10	Duurzaam bosbeheer wordt gerealiseerd op basis van een beheersysteem.
10.1	Het bosbeheer is gericht op realisatie van de doelstellingen die in een plan voor het bosbeheer zijn vastgelegd en omvat de cyclus van inventarisatie en analyse, planning, uitvoering, monitoring, evaluatie en bijstelling.
10.2	Er is een plan voor bosbeheer dat minimaal bestaat uit: - een beschrijving van de huidige staat van de bosbeheereenheid; - langetermijndoelstellingen gericht op de ecologische functies van de bosbeheereenheid - de gemiddelde jaarlijks toelaatbare kap per bostype en, indien van toepassing, de jaarlijks toelaatbare exploitatie van andere bosproducten dan hout, berekend op basis van betrouwbare en actuele gegevens; - begroting voor de uitvoering van het plan voor bosbeheer.
10.3	Essentiële elementen voor het bosbeheer zijn op kaarten aangegeven.
10.4	De uitvoering van het plan voor het bosbeheer wordt periodiek gemonitord en de ecologische effecten van het bosbeheer worden geëvalueerd.

10.5	Het bosbeheer wordt uitgevoerd door vakbekwame medewerkers en boswerkers. De vakbekwaamheid en kennis worden op peil gehouden door middel van adequate periodieke scholing.
P11	Beheer in groep- of regioverband biedt voldoende waarborgen voor duurzaam bosbeheer.
11.1	Een groep of regioverband staat onder leiding en toezicht van een zelfstandige juridische entiteit.
11.2	Een groep of regioverband voldoet aan de eisen voor duurzaam bosbeheer. Bovendien voldoet het bosbeheer van ieder lid van een groep of regioverband aan deze eisen voor zover deze van toepassing zijn op het beheer van dat bos.
	<i>Eisen voor het handelsketensysteem</i>
P12	Er is een beheersysteem voor de handelsketen voor de biomassa van de eerste schakel in de keten tot aan de bio-energieproducent, die voorziet in een koppeling tussen de bron en het materiaal in het product of de productlijn, en waarvan de broeikasgasuitstootgegevens van iedere afzonderlijke schakel bekend zijn.
12.1	Iedere schakel in het handelsketensysteem beschikt over een kwaliteitsmanagementsysteem dat waarborgt dat aan de eisen van het beheersysteem voor deze handelsketen wordt voldaan.
12.2	Iedere schakel in het handelsketensysteem beschikt over de voor haar organisatie relevante broeikasgasuitstootgegevens die verkregen zijn volgens een methodiek, gebaseerd op de meest recente publicatie van de Europese Commissie betreffende duurzaamheidseisen voor vaste biomassa en verstrekte referentiewaarden voor fossiele brandstoffen.
12.3	Iedere schakel in het handelsketensysteem bewaart alle documentatie die nodig is om aan te tonen dat aan de toepasselijke duurzaamheidseisen is voldaan gedurende <u>minimaal vijf jaar</u> .
12.4	Iedere schakel in het handelsketensysteem registreert per inkomende en uitgaande levering biomassa de hoeveelheden en de vereiste duurzaamheidsinformatie.
12.5	Bij het mengen van leveringen met verschillende duurzaamheidseigenschappen in het handelsketensysteem maakt een schakel gebruik van een massabalans. Bij het mengen geldt: - de methode wordt ten minste op het niveau van een locatie toegepast, - de organisatie definieert de periode met een maximum van een jaar, waarover de ingaande en uitgaande leveringen worden gemeten en maakt deze kenbaar, - de duurzaamheidseigenschappen van een uitgaand mengsel kunnen naar aard en hoeveelheid herleid worden tot die van de afzonderlijke ingaande leveringen, rekening houdend met de van toepassing zijnde conversiefactoren.
12.6	Leveringen uit de categorieën 1 en 2 die louter voldoen aan de eisen 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 5, 7.1, en 7.3 worden bij het mengen met andere leveringen op de massabalans als gecontroleerde biomassa onderscheiden.
P13	Bij een groepsmanagementsysteem voor het handelsketensysteem voldoet de groep als geheel aan dezelfde eisen als de eisen die aan afzonderlijke bedrijven gesteld worden.
13.1	Een groep staat onder leiding van een juridische entiteit die verantwoordelijk is voor de groep als geheel. De entiteit beschikt over een managementsysteem waarmee het aantal deelnemende locaties binnen de reikwijdte van het systeem wordt aangestuurd.
13.2	De groep werkt conform de eisen 12.1 tot en met 12.6. Daarnaast voldoet ieder groepslid aan deze eisen voor zover deze op de werkzaamheden van dat lid van toepassing zijn.
13.3	De groepsleiding beschikt over een registratiesysteem waarin worden opgenomen: - namen en adressen van de groepsleden; - een verklaring van ieder lid waarin het lid verklaart te voldoen aan de eisen van het handelsketensysteem; - de inkomende en uitgaande leveringen van elk van de afzonderlijke groepsleden.

Beheerseisen

- a. Er is een breed gedragen behoefte aan het schema en aan een conformiteitsbeoordeling die op grond van het schema wordt verricht.
- b. De totstandkoming van het schema is transparant en de deelname aan de totstandkoming van het schema staat open voor een ieder.
- c. De werkwijzen in verband met de totstandkoming van het schema zijn vastgelegd en betreffen ten minste de deelnemende partijen en de wijze waarop besluiten worden genomen.
- d. Bij de totstandkoming en het beheer van het schema is en wordt aantoonbaar deskundigheid ingebracht voor de duurzaamheideisen waarop het schema betrekking heeft.
- e. Het schema is openbaar of is onder eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden toegankelijk.
- f. De schemabeheerder sluit overeenkomsten af met de conformiteitbeoordelingsinstanties, waarin het recht kan worden verleend het schema te gebruiken.
- g. De schemabeheerder heeft het gebruik van het schema voorbehouden aan conformiteitbeoordelingsinstantie waarmee een overeenkomst is afgesloten, tenzij de schemabeheerder de enige conformiteitsbeoordelaar is.
- h. De schemabeheerder heeft effectieve procedures geïmplementeerd voor de behandeling van klachten en beroepen. Beroepen worden behandeld door personen die niet direct betrokken zijn bij het ontwikkelen en het beheren van het document.
- i. De schemabeheerder toont aan dat hij beschikt over een systeem van versiebeheer van het schema.

Bijlage II: Toelichting op de duurzaamheidseisen

De duurzaamheidseisen zijn gebaseerd op de duurzaamheidseisen die eerder waren opgenomen als subsidievoorwaarde in de Algemene uitvoeringsregeling SDE van 27 maart 2015⁵. In de regeling was bij veel van deze duurzaamheidseisen een toelichting opgenomen ter verduidelijking. De definitieve duurzaamheidseisen die van toepassing zijn op certificatieschema's worden eind 2017 gepubliceerd in een nieuwe regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen. Ook in deze regeling zal een toelichting ter verduidelijking worden opgenomen. Omdat schemabeheerders vooruitlopend op de publicatie van deze regeling al een start kunnen maken met het aanvragen van een goedkeuring wordt in deze notitie alvast een nadere toelichting gegeven bij de duurzaamheidseisen die zijn opgenomen in de aanvraagformulieren.

Biomassacategorieën en het beheersysteem voor de handelsketen

Er worden vijf categorieën biomassa onderscheiden waarop de duurzaamheidseisen van toepassing zijn. In tabel 1 staat per categorie samengevat welke principes en (in bijlage I vermelde) onderliggende duurzaamheidseisen van toepassing zijn:

Tabel 1. Biomassacategorieën met de daarop van toepassing zijnde principes en onderliggende (in bijlage I vermelde) duurzaamheidseisen

Duurzaamheidseisen	Broeikasgas-emissie	Bodem-beheer	Koolstof en verandering landgebruik	Duurzaam bosbeheer	Handelsketen-systeem
Categorie					
1. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan of gelijk aan 500 ha	P1		P3-P5	P6-P11	P12-P13
2. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha	P1		P3-P4	P6-P11	P12-P13
3. Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	P1	P2			P12-P13
4. Agrarische reststromen	P1	P2			P12-P13
5. Biogene rest- en afvalstromen	P1				P12-P13

Van de verschillende categorieën biomassa en de gecontroleerde biomassa is per levering de bron bekend. De conformiteitsbeoordeling door een conformiteitsbeoordelingsinstantie start bij de eerste schakel van het handelsketensysteem. In tabel 2 staat per categorie biomassa wat de bron van het materiaal is en wat de eerste schakel is in het handelsketensysteem.

Tabel 2. Onderscheid tussen bron en eerste schakel in de handelsketen per biomassacategorie

Categorie	Bron	Eerste schakel handelsketensysteem
1. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan of gelijk aan 500 ha	Bosbeheereenheid > 500 ha	Bosbeheereenheid
2. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha	Bosbeheereenheid of gedefinieerd aanvoergebied, waar de bosbeheereenheid < 500 ha. deel van uitmaakt	Bosbeheereenheid of biomassaproductent
3. Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	Gedefinieerd aanvoergebied	Eerste inzamelpunt
4. Agrarische reststromen	Gedefinieerd aanvoergebied	Eerste inzamelpunt
5. Biogene rest- en afvalstromen	Bedrijf dat het restproduct genereert	Eerste inzamelpunt

⁵ <https://zoek.officiëlebevestigingen.nl/stcrt-2015-9096.html>

Voor biomassa uit categorie 2 geldt in de Algemene Uitvoeringsregeling SDE tijdelijk een uitzondering voor de start van het handelsketensysteem. De bosbeheereenheid of de biomassaproductent kan de eerste schakel van het handelsketensysteem zijn. Wanneer de biomassaproductent de eerste schakel is van het handelsketensysteem wordt gebruik gemaakt van een op risico gebaseerde werkwijze om aan te tonen dat aan de duurzaamheidseisen voor duurzaam bosbeheer is voldaan.

Nadere toelichting bij de afzonderlijke duurzaamheidseisen

In tabel 3 staat voor een aantal van de eisen een nadere toelichting ter verduidelijking van de betreffende eis. Daarnaast kunnen relevante definities uit het verificatieprotocol helpen ter verduidelijking.

Tabel 3. Toelichting bij de afzonderlijke duurzaamheidseisen

Eis in formulier	Toelichting bij duurzaamheidseis
2.1	De teelt en oogst van biomassa mag niet ten koste gaan van de kwaliteit van de bodem, waaronder de bodemvruchtbaarheid. Het opstellen en uitvoeren van een beheerplan waarin best practices zijn opgenomen, ziet toe op de instandhouding of verbetering van de bodemkwaliteit.
3.1	Bewijs kan worden geleverd in de vorm van een plan voor het bosbeheer of een vergelijkbaar bewijsstuk. Dit plan beschrijft de huidige koolstofvoorraden in de bovengrondse vegetatie van de bosbeheereenheid, alsmede de gewenste ontwikkeling van de koolstofvoorraden. Dit kan ook uitgedrukt worden in termen van houtopstand of andere proxies voor koolstofvoorraden. Het plan besteedt specifiek aandacht aan de beoogde oogstvolumes biomassa, en de invloed van deze oogst en van hergroei op de koolstofvoorraden op de (middel)lange termijn. De lengte van de (middel)lange termijn hangt onder meer af van het type bos, de groeisnelheid en het type bosbeheer.
4.2	Een andere reden om stronken te verwijderen kan bijvoorbeeld zijn aanleg van wegen. Bewijs moet geleverd worden waaruit blijkt dat het risico op de verwerking van ruwe biomassa uit boomstronken laag is. Dit is de verantwoordelijkheid van de biomassaproductent (pellet mill).
4.3	Voor de berekening wordt het volume rondhout dat is aangeleverd bij een biomassaproductent gedeeld door het totale volume rondhout dat in het betreffende kalenderjaar is geoogst. Rondhout uit dunningen wordt niet meegenomen in de berekening. Rondhout afkomstig uit productiebossen met een rotatietijd van 40 jaar of minder is vrijgesteld van deze eis.
5.1	ILUC-risico's moeten worden vastgesteld aan de hand van de methodologie en eisen van de LIIB-methodologie (LIIB = Low Indirect Impact Biofuels) of een gelijkwaardige methode. De methodologie wordt, indien daar aanleiding voor is, om de drie jaar geëvalueerd en aangepast als er een verbeterde methodologie beschikbaar komt.
6.2	De betalingsverplichtingen betreffen niet alleen de houtkap, maar ook andere betalingsverplichtingen verband houdend met het bosbeheer.
7.1	Er moet een gedegen proces worden gevolgd voor het identificeren, beschermen en monitoren van terreinen met hoge beschermingswaarde. De terreinen omvatten één of meer van de volgende waarden: - Diversiteit aan soorten. Concentraties van biologische diversiteit waaronder inheemse soorten en zeldzame of bedreigde diersoorten die belangrijk zijn op mondiaal, regionaal of nationaal niveau. - Ecosystemen en habitats. Zeldzame of bedreigde ecosystemen, habitats of refugia. - Ecosysteemdiensten. Basale ecosysteemdiensten in kritische situaties zoals bescherming van belangrijke waterbronnen en het beheersen van erosie van kwetsbare bodems en hellingen. - Ecosystemen op landschapsniveau. Intacte boslandschappen of andere grote intacte ecosystemen, of mozaïeken van ecosystemen, op landschapsniveau die belangrijk zijn op mondiaal, regionaal of nationaal niveau omdat ze levensvatbare populaties van de grote meerderheid van de van nature voorkomende soorten bevatten in natuurlijke patronen van verspreiding en aantallen. Culturele waarden. Terreinen of middelen van bestaan die van wereldwijde of nationale culturele, archeologische of historische betekenis zijn en/of die van fundamenteel belang zijn voor de traditionele cultuur of het geloof van de lokale bevolking of inheemse volken.
7.2	Plantensoorten omvatten tevens boomsoorten. Bij versterking van een habitat kan bijvoorbeeld gedacht worden aan nest gelegenheden in dode bomen. Beschermde en bedreigde planten- en diersoorten worden niet voor commerciële doeleinden geëxploiteerd.
7.3	Duidelijke lange termijn voordelen voor natuurbehoud betekent dat de conversie moet passen in het lange termijn bosbeheerplan en de daarbij behorende uitwerking in concrete bosbeheermaatregelen.

7.4	5% van het areaal wordt als een relevant gedeelte beschouwd.
8.1	Drempelwaarden voor maximaal toelaatbare hoogte en helling zijn relevante indicatoren voor het voorkomen van bodemerrosie.
8.2	De instandhouding en zo nodig verbetering van grond- en oppervlaktewater omvat de bescherming of het herstel van natuurlijke waterlopen, waterlichamen, oeverzones en de verbindingen daartussen.
8.3	Bijvoorbeeld geen verlaging van het grondwaterpeil op veengronden; voorkoming van vertroebeling van stromen; maatregelen ter voorkoming van grootschalig weglekken van voedingsstoffen na houtkap.
9.1	Toelichting: Overexploitatie van afzonderlijke commerciële boomsoorten dient voorkomen te worden.
10.1	Met het toepassen van de managementcyclus wordt een voortdurende verbetering van het beheer beoogd ter waarborging van de langdurige instandhouding van de bossen. Bij de planning wordt een systematisch proces gebruikt om: - potentiële impact op het milieu van voorgestelde projecten te evalueren. - alternatieve benaderingen te evalueren, en - passende maatregelen voor preventie, verzachting, management en monitoring te ontwikkelen en op te nemen.
10.2	Het bosbeheer plan dient duidelijke beschrijvingen (ecosystemen, soorten) en doelstellingen te bevatten, met inachtneming van de ecologische functies en aspecten. Dit betekent onder meer het in kaart brengen en adresseren van ecologisch waardevolle gebieden. Een realistische begroting moet de uitvoering van het plan mogelijk maken.
10.3	Het gaat hier in ieder geval om terreinen met hoge beschermingswaarden, gebieden waar houtoogst plaatsvindt en de grenzen van de bosbeheereenheid.
10.4	Monitoring vindt proportioneel plaats, gerelateerd aan de schaal, intensiteit en het risico van de beheersactiviteiten. De monitoring vindt plaats om de impact op het milieu en de veranderingen in de staat van het milieu te identificeren en te beschrijven. Ecologische effecten betreffen onder meer de verandering van flora en fauna en de samenstelling van het bos.
11.1	De entiteit is verantwoordelijk voor goed bosbeheer.
11.2	Er dient een beschrijving van de status van het bos in de betreffende regio te worden gegeven en te worden aangetoond dat op lange termijn de koolstofvoorraden in stand blijven of groeien.
12.1	Indien een schakel in de handelsketen gebruik maakt van onderaannemers voor werkzaamheden die betrekking hebben op de biomassa, dient ze erop toe te zien dat deze onderaannemer voldoet aan alle toepasselijke eisen.
12.2	Op dit moment is dat het Staff Working Document, SWD (2014) 259.
12.5	De duurzaamheidskenmerken hebben niet alleen betrekking op het duurzaam beheer van de bron maar ook op relevante broeikasuitstootgegevens die verkregen zijn volgens een methodiek gebaseerd op de meest recente publicatie van de Europese Commissie betreffende duurzaamheidseisen voor vaste biomassa en verstrekte referentiewaarden voor fossiele brandstoffen. Leveringen biomassa uit categorie 2 waarvan de biomassaproduct de eerste schakel is van de handelsketen worden bij mengen met leveringen uit categorie 2 waarvan de bosbeheereenheid de eerste schakel is op de massabalans als aparte leveringen onderscheiden.
12.6	Voor gecontroleerde biomassa is de biomassaproduct de eerste schakel van de handelsketen en is de bron de bosbeheereenheid of een gedefinieerd aanvoergebied.
13.1	De entiteit beschikt over een effectief managementsysteem, alsmede over technische en menselijke hulpmiddelen. De entiteit voert jaarlijks een audit uit bij een deel van de aangesloten groepsleden (op basis van een vastgestelde steekproefmethode).